

Datum
2021-03-09Mål nr
2133-20Kammarrätten
Box 714
851 21 SundsvallHÖGSTA FÖRVALTNINGS-
DOMSTOLEN
Bered Enhet 2INKOM: 2021-03-09
MÅLNR: 1454-21
AKTBIL: 1

Överklagande till Högsta förvaltningsdomstolen

Arbetsförmedlingen överklagar Kammarrätten i Sundsvalls dom den 17 februari 2021 i mål nr 2133-20.

Arbetsförmedlingen yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ändrar kammarrättens och förvaltningsrättens domar och fastställer Arbetsförmedlingens beslut. Det finns anledning att tvivla på att domstolarna har dömt rätt och det finns synnerliga skäl för en prövning. Det är vidare av vikt för ledning av rättstillämpningen att prövning sker i Högsta förvaltningsdomstolen.

Anvisningar till aktiviteter och insatser inom program har inte bedömts utgöra *omprövningsbara* beslut. Detta beror på att den arbetssökande i dessa fall fortsatt deltar i programmet och inte förlorar sin rätt till ersättning. Arbetsförmedlingen har interna rutiner som ska tydliggöra det här. Som en följd avvisas därför en eventuell begäran om omprövning i dessa fall. Förfarandet har med framgång prövats i Förvaltningsrätten i Stockholm.¹ Förvaltningsrätten uttalade bl.a. att beslutet att neka deltagaren den aktivitet som han hade önskat inom programmet, var att betrakta som en *verkställighetsfråga* och inte som ett beslut i den mening som avses i förordningen. Det här talar för att åtgärder som vidtas för att verkställa programanvisningen, dvs. arbetet med att fylla programmet med innehåll, utmynnar i ett *beslut* om insats/aktivitet, och att ett sådant beslut – i form av en anvisning och/eller en kallelse – inte ska omprövas. Även Förvaltningsrätten i Härnösand får anses ha kommit till den slutsatsen tidigare.²

Besluten är inte ägnade att faktiskt negativt påverka den enskildes personliga eller ekonomiska situation. En anvisning av en viss insats inom ramen för det program som den arbetssökande deltar i är tvärtom

¹ Dom 2017-03-28, mål nr. 5762-17.

² Dom 2019-12-16, mål nr. 5642-19 E.

Datum
2021-03-09

ägnat att uppnå syftet med programmet, dvs. att förkorta deltagarens tid i arbetslöshet och snabbt möjliggöra en varaktig försörjning genom arbete. Anvisningen till ett arbetsmarknadspolitiskt program är ett erbjudande. Arbetsförmedlingens uppgift är att fylla programmet med innehåll anpassat för individen. Arbetsförmedlarens bedömning i fråga om vilken insats som är lämplig måste vara avgörande; om innehållet i programmet ändå inte accepteras av den enskilde så finns alltid ett val att lämna programmet. Det kan inte vara meningen att ett beslut om insats, ett byte av insats, förlängning av insats, nekad insats, eller ett avbrott i förtid, ska vara föremål för omprövning.

Jobb- och utvecklingsgarantin är ett program för den som har varit arbetslös under lång tid. Syftet är att erbjuda deltagaren individuellt utformade insatser för att bryta långvarig arbetslöshet. Programmets mål är att deltagaren så snabbt som möjligt ska få arbete.

Arbetsförmedlingen beslutade den 23 december 2019 att avbryta den utbildningsinsats som Metin Nedjo anvisats och fått ta del av inom programmet jobb- och utvecklingsgarantin. Anvisningen till programmet har inte återkallats, utan Metin Nedjo kvarstår som deltagare med fortsatt möjlighet till ersättning och andra insatser.³ Metin Nedjo vill att beslutet ska ändras. Han har arbetat hårt för att genomföra utbildningen till busschaufför. Arbetsförmedlingen har inte beaktat hans intressen, och Metin Nedjo ifrågasätter att andra elever får gå kvar men inte han. I samtal har det framkommit att lärare inte nått fram till Metin Nedjo och inte fått honom att lyssna. Arbetsförmedlare förklarade att det var viktigt att han tog till sig instruktioner från samtliga lärare. Efter ytterligare tid och utbildningsförsök meddelade Arbetsförmedlingen Metin Nedjo avsikten att återkalla beslutet om arbetsmarknadsutbildning då han enligt anordnaren inte utvecklats tillräckligt samt medverkat till att bussbolaget inte längre ville anställa honom. Att avbryta en pågående insats eller aktivitet inom ramen för programmet jobb- och utvecklingsgarantin är en verkställighetsåtgärd, dvs. en uppgift inom ramen för Arbetsförmedlingens uppdrag att fylla programmet med rätt innehåll för att syftet med programmet ska uppnås. En sådan åtgärd utgör inte ett beslut som går att begära omprövning av enligt förordningen.

Enligt 22 § förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin ska Arbetsförmedlingens beslut enligt denna förordning omprövas hos myndighetens centrala enhet för omprövning, om det begärs av den som beslutet gäller. Vid omprövningen får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel. En begäran om omprövning ska vara skriftlig. Begäran ska ges in till Arbetsförmedlingen och ska ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då den som begär omprövning fick del av beslutet.

³ I ärendet hade en mall med en text om möjlighet att begära omprövning använts, och som avser återkallelse av programanvisning, dock utan uttrycklig motivering eller angivande av bestämmelser om återkallelse av programmet.

Datum
2021-03-09

Domstolarna har haft olika syn på den här bestämmelsens tillämpning i aktuellt sammanhang, vilket framgår av ett urval av slutsatser och resonemang. Det bör framhållas att Arbetsförmedlingen inte har något annat stöd för *beslut om insats* än det som föreskrivits i 6 §. Det finns ett bemyndigande i 23 § att meddela de föreskrifter som behövs för verkställighet av förordningen, vilket ger möjlighet till bestämmelser av administrativ karaktär och viss utfyllnad, men knappast utrymme för Arbetsförmedlingen att särskilt föreskriva något av vikt för att kunna fatta beslut om att anvisa en insats, förlänga eller avbryta en insats, eller i en myndighetsföreskrift ange uttryckligen att beslut som rör verkställighet inte får omprövas. Att omprövning ändå inte bör ske i vissa fall trots ordalydelsen i 22 § måste man komma fram till genom att beakta syftet med förordningen om jobb- och utvecklingsgarantin. I det följande redovisas ett antal exempel på detta i form av skiftande resonemang, där slutsatsen om att aktuella beslut har verkställighetskaraktär leder rätt. Det kan inte vara så att den enskilde ytterst bestämmer över verkställighetsåtgärder. Verkställighetsbeslut bör endast i undantagsfall kunna omprövas.⁴

Förvaltningsrätten i Stockholm, 2017-03-28, mål nr 5762-17

Förvaltningsrätten anser att Arbetsförmedlingens beslut att neka aktiviteten systemutveckling är att betrakta som en verkställighetsfråga och inte som ett beslut i den mening som avses i förordningen om jobb- och utvecklingsgarantin.

Förvaltningsrätten i Härnösand, 2019-12-16, mål nr 5642-19 E

Arbetsförmedlingens beslut att avbryta en insats är inte ett beslut som har fattats med stöd av förordningen om jobb- och utvecklingsgarantin. Det innebär i praktiken endast att en viss insats inom den anvisade jobb- och utvecklingsgarantin har avbrutits. Beslutet ska därför inte omprövas i enlighet med 22 § i nämnda förordning och Arbetsförmedlingen har därför haft skäl att avvisa en begäran om omprövning.

Förvaltningsrätten i Härnösand, 2021-02-10, mål nr 452-21 E

Förvaltningsrätten anser att Arbetsförmedlingens beslut att neka fortsatt anvisning är att betrakta som en verkställighetsfråga och inte som ett beslut i den mening som avses i förordningen om jobb- och utvecklingsgarantin. Beslutet ska därför inte omprövas i enlighet med 22 § i nämnda förordning.

Anvisning till insats, eller en åtgärd att avbryta en pågående insats, är förvisso handlingsdirigerande som ett förvaltningsbeslut, men ordet "beslut" används inte i 6 § där det går att utläsa vad man kan få ta del av inom programmet. Frågan är om åtgärder för att se till att programmet har rätt innehåll alls betraktades som "beslut enligt förordningen" vid införandet av jobb- och utvecklingsgarantin. Inte heller i 13 och 14 §§ används ordet "beslut", men utskrivning respektive återinträde betraktas som beslut i 22 a § där det framgår vilka omprövningsbeslut som får överklagas.

⁴ Jfr. HFD 2011 ref. 48 och HFD 2012 ref. 59.

Datum
2021-03-09

Omprövning ska begäras inom tre veckor från den dag som den enskilde får del av beslutet. För att bibehålla någon slags kontroll över, och möjlighet att planera, verksamheten, skulle ett omprövningsförfarande sannolikt framtvinga ett delgivningsförfarande där varje *beslut om avbrott av insats* inom ramen för ett program måste delges så att omprövningsfristen börjar att löpa från en i någon mån förutsägbar tidpunkt. Arbetsförmedlingen fattar en ansenlig mängd insatsbeslut årligen och ett anlitanande av delgivning i dessa fall är outforskad mark för myndigheten och garanterat förenat med stora kostnader - särskilt om delgivning inte bekräftas frivilligt av den enskilde. Alternativet är ovisshet under en längre tid om det inte med någon grad av säkerhet åtminstone kan fastslås ungefär vilket datum efter beslutet som det är för sent att begära omprövning. Möjligheten till omprövning och osäkerheten i fråga om omprövning kommer att begäras, och i så fall när, skulle försvåra planeringen och samtidigt förlänga den enskildes tid i arbetslöshet. Det skulle vara svårt att träffa överenskommelser med leverantörer av tjänster eller anordnare av utbildning eller praktik. Det påverkar därtill möjligheten att ange en exakt tid för när en ny insats kan påbörjas. Det är vidare oklart om ett insatsbeslut får verkställas innan tidsfristen för omprövning har löpt ut i det enskilda fallet, eller när omprövning har begärts i rätt tid, innan en sådan prövning i sak har avslutats. Det torde stå klart att den arbetsmarknadspolitiska verksamheten inte kan bedrivas effektivt och ändamålsenligt under sådana omständigheter.

Utebliven ersättning skulle vara det pris som den enskilde fick betala för den av domstolen anförda rätten till omprövning och ett ifrågasättande av arbetsförmedlarens bedömning i fråga om vad som är en lämplig insats att ta del av inom programmet. Den som ändå vill ha ersättning under tiden för omprövning skulle tvingas att intyga falskt i ansökan om utbetalning hos Försäkringskassan om ett aktivt deltagande i programmet under en period då ingen insats pågår. Eller måste den enskilde acceptera en ny insats och påbörja aktiviteten medan tidsfristen för begäran om omprövning löper och eventuell omprövning pågår av en avbruten insats? Det finns ingen tydlig reglering om vad som gäller för *verkställighet* av beslut om insats inom program annat än principen i 35 § förvaltningslagen som innebär att ett beslut som får överklagas inom en viss tid får verkställas när överklagandetiden har gått ut, om beslutet inte har överklagats. Beslut som inte får överklagas omfattas inte av bestämmelsens tillämpningsområde och kan således verkställas omedelbart.⁵ Om den principen ska anses gälla också för en situation med *omprövning* enligt 22 § JOB av beslut fattade med stöd i 6 § JOB, vågar en enskild verkligen ta risken att begära omprövning av en avbruten insats om begäran sedan inte leder till framgång? En enskild som kanske avstår från att påbörja en ny insats och antingen har begärt omprövning eller tänker sig att begära omprövning (skriftligen inom tre

⁵ Prop. 2016/17:180, s. 326.

Datum
2021-03-09

veckor från *delfående* av beslutet om avbrott, hos myndighetens centrala enhet för omprövning) öppnar sig väl i så fall för ett sanktionsförfarande, antingen på den grunden att arbetsförmedlaren anser att deltagaren har uteblivit från den nya aktiviteten eller avvisat densamma (6 kap. 2 § 1 st. 4. eller 3 § 1 st. 4. förordningen (2017:819) om ersättning till deltagare i arbetsmarknads-politiska insatser). Frågan om en begäran om omprövning eller ett påstående om att det alltjämt finns tid att begära omprövning kan anses utgöra ett godtagbart skäl att undslippa sanktion (varning eller avstängning från rätt till ersättning) har aldrig prövats i domstol. Enligt prop. 2012/13:12 s. 33 måste det här avgöras från fall till fall. Som exempel på vad som skulle kunna vara godtagbara skäl kan nämnas avbrott i allmänna kommunikationer och tekniska störningar i telefon och datatrafik. Godtagbara skäl skulle också kunna vara om en arbetssökande på grund av sjukdom är förhindrad att komma till ett bokat möte. Ifall en omprövningsmöjlighet varit avsedd att gälla även för beslut om insats hade det varit enkelt att nämna det åtminstone som ett exempel i förarbetet, när det rör en för den enskilde ingripande åtgärd (sanktion). Okunskap om gällande bestämmelser har i praxis inte ansetts vara ett godtagbart skäl att avvisa en arbetsmarknadspolitisk åtgärd.⁶ I den överklagade domen anförde Förvaltningsrätten i Härnösand bl.a. att den arbetssökande har ett stort ansvar för att aktivt försöka att ta sig ur sin arbetslöshet och agera på ett sådant sätt att tiden i arbetslöshet inte förlängs. Klaganden ansågs inte ha godtagbart skäl att skjuta upp påbörjandet av den utbildning som han anvisats som insats inom ramen för deltagandet i jobb- och utvecklingsgarantin. Precis som den klagande var, är Metin Nedjo inskriven i ett arbetsmarknadspolitiskt program på heltid, och ska därför stå till arbetsmarknadens förfogande på heltid. Det finns alltså inget utrymme för den enskilde att med bibehållen ersättning ifrågasätta innehållet eller fördröja påbörjandet av de insatser och aktiviteter som bedöms lämpliga att ta del av för att uppnå syftet med programmet.

Om insatsbeslut inte får verkställas genast blir verksamheten svår att planera och genomföra, och den enskildes tid i arbetslöshet kommer att bli längre än annars - något som i sig utgör skäl för sanktion om det är programdeltagaren som är orsaken till förlängd tid i arbetslöshet. En absolut omprövningsmöjlighet - med en för myndigheten motsvarande omprövningsskyldighet - leder oundvikligen till en förlängd tid i arbetslöshet. I ett avgörande har Förvaltningsrätten i Härnösand ansett att Arbetsförmedlingen haft skäl för ett beslut att påföra en varning (sanktion) när en programdeltagare var frånvarande vid några datum.⁷ Beslutet om att ta del av insatsen (en utbildning) måste deltagaren ha fått i sådan tid att det under hela perioden för den sporadiska frånvaron måste ha löpt en tidsfrist inom vilken deltagaren i så fall fortfarande hade

⁶ Kammarrätten i Sundsvall, dom 2018-05-08, mål nr. 244-18.

⁷ Dom 2021-02-01, mål nr. 3383-20 E.

Datum
2021-03-09

möjlighet att angripa det bakomliggande beslutet om insats genom att begära omprövning.

En absolut rätt till omprövning i det här sammanhanget skulle betraktas som rent illusorisk om det ifrågasatta beslutet ändå är verkställbart i den meningen att beslutet genast blir gällande på ett sådant sätt att den enskilde därigenom blir skyldig att rätta sig efter det, och det i praktiken aldrig kan bli fråga om att vid en omprövning i sak göra en annan bedömning än arbetsförmedlaren. Beslut som ska omprövas får inte ändras till den enskildes nackdel. En omprövning värd namnet måste väl i vart fall hypotetiskt kunna leda till annat än ett avslag. Hur ska myndigheten efter omprövning kunna verkställa ett *bifall* när omständigheterna vid tiden för omprövningen kan vara annorlunda än vid tillfället för insatsbeslutet?⁸ Det som Metin Nedjo har argumenterat för i överklagandet är att han vill behålla den avslutade insatsen, men skulle inte ett *bifall* vid en omprövning (efter återförvisning till Arbetsförmedlingen) i realiteten innebära en ändring till *nackdel* för den enskilde? Om beslutet upphävdes skulle Metin Nedjo – om det ens var praktiskt genomförbart – återgå till den utbildning som arbetsförmedlaren efter avstämning med anordnaren har bedömt som inte längre lämplig. Samtidigt som han var upptagen med nya försök att tillgodogöra sig den utbildningen, skulle han inte vara tillgänglig för någon annan mer lämplig insats. De orsaker som klaganden anger är inte skäl för att omvärdera beslutet. I stället kan det finnas anledning att återkalla anvisningen till programmet om deltagaren inte kan tillgodogöra sig innehållet och det samtidigt saknas andra alternativa insatser inom programmet.⁹

Omprövningsenheten har expertis som kan kontrollera att regelverket följts vid beslut enligt förordningen, såsom att neka någon en anvisning till *programmet*, utskrivning ur programmet eller återkallelse av en programanvisning, men har egentligen ingen annan kunskap än arbetsförmedlaren när det gäller att bedöma om en viss insats är olämplig för en individ eller om en viss insats är mer lämplig framför en annan. En sådan hantering med omprövning i en situation där programdeltagarens åsikt inte sammanfaller med arbetsförmedlarens bedömning skulle förlänga den enskildes tid i arbetslöshet. En anvisning till ett arbetsmarknadspolitiskt program är ett erbjudande. En arbetssökande som är anmäld hos Arbetsförmedlingen och accepterar en plats i programmet får själv avgöra hur länge denne vill delta. Synpunkter på innehållet i programmet kan beaktas men till sist måste det vara arbetsförmedlaren som avgör. En plats i programmet är ingen rättighet för en inskriven arbetssökande eller en förmån som man ansöker om. Inte heller finns det typiskt sett något utrymme för den enskilde att uppställa särskilda krav på innehållet, utan ett deltagande i

⁸ Den frågan uppstod efter att kammarrätten kom fram till att en avbruten insats måste omprövas.

⁹ Återkallelse med anledning av särskilda skäl enligt 15 § 1 st. 2 p. förordning (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin.

Datum
2021-03-09

programmet sker på premissen att man tar del av de insatser som erbjuds och får ersättning till stöd för sin försörjning under tiden. Passar inte innehållet har man alltid ett eget val att lämna programmet.

Tanken med omprövning torde vara att ett sådant förfarande ska vara smidigare och enklare och att onödiga domstolsprocesser ska kunna undvikas. Det fattas i genomsnitt 100 000 insatsbeslut varje månad enbart inom jobb- och utvecklingsgarantin. I de flesta beslutshandlingar ingår ingen information om någon möjlighet att begära omprövning. I många fall anvisas insats/aktivitet utan någon formell beslutshandling. JO har haft anledning att granska ett ärende där anmälaren var missnöjd med att den placering i en lastbilsförarutbildning som han anvisades inom ramen för programmet drogs tillbaka ett par dagar senare, endast två dagar före kursstart. JO yttrade ingen kritik utifrån formalia, varken i fråga om hur anvisningen kommunicerades - genom en kallelse via brev, innehållet i densamma, eller hur anmälaren underrättades om ställningstagandet att avbryta placeringen. Någon möjlighet eller brist på möjlighet till omprövning fördes aldrig på tal i ärendet – varken i fråga om beslutet om insats eller beskedet att ändra tidigare beslut. Frågan om vilka insatser som i det enskilda fallet kan erbjudas den som deltar i jobb- och utvecklingsgarantin avgörs efter en arbetsmarknadspolitisk bedömning, där bl.a. arbetssökandens behov och förutsättningar, men även behovet av arbetskraft inom ett visst område beaktas. JO ifrågasatte inte den bedömningen, men yttrade kritik i ärendet utifrån att den som vänder sig till en myndighet ska kunna lita på att lämnade besked och vidtagna åtgärder är väl underbyggda och korrekta. Arbetsförmedlingen borde därför ha gjort en arbetsmarknadspolitisk bedömning redan i samband med visat intresse för lastbilsförarutbildningen.¹⁰

Det förekommer att arbetsförmedlare får ta emot synpunkter på handläggningen. Om kritik framförs exempelvis via e-post i anslutning till en avbruten aktivitet och det inte ligger när till hands att tolka innehållet som att omprövning begärs, måste arbetsförmedlaren avsätta tid till att utreda avsändarens avsikt med mejlet, så att myndigheten inte kan kritiseras för underlåtenhet i det avseendet.¹¹ Det är en rimlig hantering i samband med att *ett program* har avslutats genom återkallelse, men kan knappast vara meningsfullt i de fall en insats måste avbrytas av något skäl och den arbetssökande behåller sin plats i programmet. Om en insats måste avbrytas, men kan ersättas med en annan, kunde den enskilde - om ny praxis etableras - dels begära omprövning av avbrottet och därefter begära omprövning och ifrågasätta den nya insatsen som ersätter den tidigare.

En arbetssökande som är anvisad till ett arbetsmarknadspolitiskt program som innebär att han eller hon uppbär ersättning, är skyldig att aktivt medverka till att finna en lösning på sin arbetslöshetssituation.

¹⁰ JO 2014-12-30, Dnr 4835-2013.

¹¹ Jfr. JO 2901-2015.

Datum
2021-03-09

Detta innebär bl.a. att den arbetssökande har skyldighet att delta i de insatser som Arbetsförmedlingen bedömer som lämpliga. Det normala är och ska vara att den arbetssökande och Arbetsförmedlingen kommer överens om vägarna ur arbetslösheten. Om det råder delade meningar om åtgärder är det dock ytterst Arbetsförmedlingen som avgör om en åtgärd kan anses som lämplig. Det här gäller såväl bedömningen att en viss insats är lämplig såväl som att en pågående insats måste avbrytas. Om en arbetssökande som är anvisad till jobb- och utvecklingsgarantin inte medverkar på det sätt som kan krävas av honom eller henne, eller av annan anledning inte står till arbetsmarknadens förfogande, ska anvisningen till programmet återkallas. I en efterföljande omprövningsprocess, liksom i domstol, kan argument anföras som t.ex. att en viss insats/aktivitet är olämplig eller fortsatt lämplig sett ur den enskildes perspektiv. Det finns inte skäl att tro att ett insatsbeslut först ska kunna omprövas, och att en eventuell återkallelse av programanvisningen föranledd av någon orsak kopplad till insatsbeslutet, därefter ska omprövas och senare överklagas. En dubblering av omprövningsmöjligheten kan inte ha varit en avsedd avsikt.

I 3 § förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin anges att Arbetsförmedlingen prövar frågor om anvisning till programmet. I 5 § anges vem som får anvisas. Programmet är ingen rättighet för de individer som vill delta, utan en anvisning ska vara arbetsmarknadspolitiskt motiverad vilket betyder att en anvisning får göras endast om den framstår som lämplig både för den enskilde och ur ett övergripande arbetsmarknadspolitiskt perspektiv.¹² Ett beslut att neka anvisning till jobb- och utvecklingsgarantin kan ha viss effekt på den enskildes ekonomi. Det får anses rimligt att beslutet är omprövningsbart enligt 22 §. Däremot anses det inte överklagbart.¹³ Under rubriken "Vad man kan ta del av inom programmet" fanns även den numera upphävda 7 § som innehöll bestämmelser om olika faser inom programmet och närmare om vad dessa skulle omfatta över tid. 6 § förmedlade liksom idag vilka insatser man generellt kunde få efter en lämplighetsbedömning och det hänvisades till 7 § för programmets uppbyggnad med insatser i viss omfattning och under olika tidsbestämda faser. Få deltagare i sysselsättningsfasen i jobb- och utvecklingsgarantin, tidigare benämnd fas 3, gick vidare till arbete eller studier. Sysselsättningsfasen skulle därför ersättas med en mer aktiv arbetsmarknadspolitik.¹⁴ För att öka utflödet till arbete och utbildning ansågs det att sysselsättningsplaceringar i fas 3 skulle ersättas med insatser som utgår mer från varje individs behov och förutsättningar.¹⁵ I och med upphävandet av 7 § återstår endast 6 § som ett stöd för Arbetsförmedlingen att fylla ett program med innehåll, insatser och aktiviteter, liksom att besluta om,

¹² Prop. 2006/07:89, s. 50.

¹³ Kammarrätten i Stockholm, dom 2019-07-29, mål nr. 2665-19.

¹⁴ Prop. 2014/15:1, s. 40.

¹⁵ Prop. 2015/16:1, s. 47.

Datum
2021-03-09

när och hur länge en insats/aktivitet är aktuell, för att sammantaget uppnå programmets syfte. Denna arbetsuppgift att verkställa förordningen måste anses ha anförtratts myndigheten allena och handläggningen bör därför vara undantagen ett absolut krav på ett formellt omprövningsförfarande. Det måste vara skillnad här trots ordalydelsen i 22 §. Skillnaden tydliggörs genom två avgöranden från 2012 som handlade om besluts överklagbarhet. I målen noteras att Arbetsförmedlingen hade omprövat nekad anvisning till viss insats, och avvisat en begäran att ompröva anvisad insats *inom* programmet. Domstolarna var eniga och ingen ifrågasatte Arbetsförmedlingens hantering att inte ompröva insatsbeslut som fattats med stöd i den numera upphävda 7 § i sak, trots ordalydelsen i 22 §.¹⁶

Anna Middelman
RättschefOlof Pihl
Verksjurist

Överklagandet har fastställts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

¹⁶ Kammarrätten i Sundsvall, 2012-06-25, mål nr. 1286-12 och det överklagade beslutet av Förvaltningsrätten i Härnösand, 2012-05-10, mål nr. 3506-11 E.